

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného A., P., S., G., G., S., zastúpeného V. M., bývajúcim v S., proti povinnej A., s.r.o., B., zastúpenej Mgr. P. V., advokátom v B., **o návrhu na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, jej zastavenie, odklad exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005

t a k t o :

Z a m i e t a mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 v časti, v ktorej súd zamietol návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a návrh na zastavenie exekúcie.

O d m i e t a mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 v časti, v ktorej súd odklad exekúcie nepovolil.

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený A., P., S., G., G., S. (ďalej len „oprávnený“), zastúpený splnomocneným zástupcom V. M., bývajúcim v S., doručil 22. decembra 2005 súdnemu exekútorovi Ing. Mgr. D. R., so sídlom Exekútorského úradu v T. (ďalej len „súdny exekútor“) návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému A., s.r.o., B. (ďalej len „povinný“), právne zastúpenému

advokátom Mgr. P. V., B., návrh na vykonanie exekúcie pre pohľadávku 10 000 000,- Sk s príslušenstvom.

Súdny exekútor v ten istý deň doručil Okresnému súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bola notárska zápisnica napísaná na Notárskom úrade v B., notárom Mgr. T. L. z 5. apríla 2005 sp. zn. N 75/2005, Nz 14266/2005, NCRIs 14086/2005, ktorej predmetom bolo vyhlásenie povinnej osoby zastúpenej konateľom A. S. o uznaní dlhu podľa § 323 Obchodného zákonníka, súhlase s vykonateľnosťou podľa § 274 písm. e/ O.s.p. a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. V prílohe žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predložil súdny exekútor súdu okrem iného plnomocnenstvo oprávneného na riadenie obchodných záujmov pre ním povereného splnomocneného zástupcu V. M. s úradným prekladom, certifikát oprávneného o zápise do obchodného registra v G. s úradným prekladom, a zápisnicu z ustanovujúceho valného zhromaždenia oprávneného z 23. júla 2004 s úradným prekladom, na ktorom bol za riaditeľa – člena predstavenstva vymenovaný A. J..

Okresný súd Bratislava III vydal 17. januára 2006 podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku pod sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 poverenie č. 5103 037730*, ktorým poveril súdneho exekútora Ing. Mgr. I. R. vykonaním exekúcie na sumu 10 000 000,- Sk s príslušenstvom.

Dňa 22. januára 2006 doručil súdny exekútor povinnému upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný podal proti upovedomeniu o začatí exekúcie námietky. Okresný súd uznesením z 11. apríla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-99, Ex 460/2005 námietky zamietol.

Dňa 12. apríla 2006 podal povinný na súd návrh na zastavenie exekúcie a 13. apríla 2006 návrh na odklad exekúcie. Okresný súd Bratislava III uznesením z 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005 návrh povinného na vyhlásenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Ing. Mgr. I. R. pod sp. zn. Ex 460/2005 za neprípustnú a jej zastavenie zamietol.

Odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005 nepovolil.

Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005 v časti o vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie podal dňa 17. júla 2007 mimoriadne dovolanie generálny prokurátor, ktorého prípustnosť a opodstatnenosť vyvodzoval z ustanovenie § 243e ods. 1 O.s.p., § 243f ods. 1 písm. a/ a § 237 písm. b/, c/ O.s.p. s odôvodnením, že certifikát o zápise spoločnosti oprávneného A., P., S., G., G., S. do Obchodného registra pod číslom obchodnej spoločnosti X. vyhotovený v G. 20. júla 2004, ktorý má preukázať právnu spôsobilosť oprávneného považuje za nepostačujúci a to aj za predpokladu, že na vznik obchodnej spoločnosti sa vzťahuje § 3 ods. 1 zákona č. 97/63 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Spoločnosť síce bola zapísaná do Obchodného registra G. 20. júla 2004, avšak vzhľadom na odstup času od jeho vyhotovenia do podania návrhu na začatie exekúcie je uvedený doklad z časového hľadiska neaktuálny. Tento nedostatok neodstraňuje ani opätovne doložený APOSTILLE vyhotovený verejným notárom D., overený v Obchodnom registri, R., D. z 29. júla 2004 a plnomocenstvo udelené A. J., riaditeľom spoločnosti oprávneného, udelené V. M. na riadenie obchodných vzťahov. Napriek tomu, že ide o generálne plnomocenstvo, nevyplýva z neho, že sa vzťahuje aj na úkony splnomocneného zástupcu na začatie konania pred súdom. Exekučné konanie je konanie pred súdom, ktoré sa začína na návrh oprávneného adresovaný súdnemu exekútorovi. V. M. v takomto rozsahu plnomocenstvo udelené nebolo.

Z predložených dokladov nevyplýva ani oprávnenie A. J., riaditeľa spoločnosti oprávneného / člena predstavenstva konať za spoločnosť a rozsah tohto oprávnenia, na základe ktorého by v rovnakom rozsahu mohol platne previesť svoje oprávnenia na splnomocnenú osobu. Toto nevyplýva ani zo zápisnice z ustanovujúceho valného zhromaždenia spoločnosti oprávneného z 23. júla 2004, kde bol vymenovaný do funkcie. Táto zápisnica rovnako ako ostatné prílohy preukazujúce právnu subjektivitu oprávneného a oprávnenie riaditeľa A. J. i V. M. za spoločnosť konať z časového hľadiska sú neaktuálne. Postavenie a oprávnenie A. J. oprávnený nedoložil výpisom z Obchodného registra v G. a ani inou dôveryhodnou aktuálnou listinou. Z tohto dôvodu je jeho konanie za spoločnosť potrebné považovať za pochybné, ako aj všetky plné moci, ktoré udelil. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

Oprávnený ani povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníčky konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je opodstatnené.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243f O.s.p., ak a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Z doslovného znenia ustanovenia § 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. vid' najmä slovo „došlo“ vyplýva, že relevantným dôvodom pre podanie mimoriadneho dovolania nie je nikdy procesná vada v otázke vzniku ktorej nie je istota, ale vždy len vada preukázaná alebo zistená.

V mimoriadnom dovolaní sa na prvom mieste namieta, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p. Toto ustanovenie sa viaže k procesnej vade konania, v ktorom ako účastník vystupoval ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Opravným prostriedkom generálneho prokurátora Slovenskej republiky je v danom prípade napadnuté rozhodnutie vydané v exekučnom konaní, ktoré má charakter sporového konania. Jeho účastníkmi sú (o. i.) oprávnený a povinný (vid' § 37 ods. 1 Exekučného poriadku). Jednou z procesných podmienok tohto konania je spôsobilosť oprávneného a povinného byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom občianskeho súdneho (aj exekučného) konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten,

komu ju zákon priznáva (§ 19 O.s.p.). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ako vyplýva zo znenia mimoriadneho dovolania, generálny prokurátor nespochybňuje obsah výpisu z Obchodného registra vyhotoveného v G. 20. júla 2004, v zmysle ktorého bola oprávnená ako obchodná spoločnosť (právnická osoba) zapísaná do tohto registra pod č. X. (4. odsek na str. 5 mimoriadneho dovolania: „svedčí síce o tom, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra G.“). Podaný mimoriadny opravný prostriedok spochybňuje ale „aktuálnosť“ tohto výpisu „z časového hľadiska“. Pritom z ničoho nevyplýva, že by „aktuálnosť“ predmetného výpisu z obchodného registra bola už pri jeho vyhotovení obmedzená. Uvedený výpis je jedným z listinných dôkazov, ktorými sa v exekučnom konaní preukazujú skutočnosti významné pre rozhodnutie. Pokiaľ takýto doklad určitú okolnosť preukazuje, treba ju považovať za preukázanú dovtedy, kým sa nespochybní samotný doklad alebo kým sa nepreukáže, že v porovnaní s tým, čo doklad pôvodne preukazoval, došlo k zmene. Mimoriadne dovolanie však na takomto spochybnení nie je založené. Námieta, že v predmetnom exekučnom ako oprávnený vystupoval ten kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, je bližšie nevysvetlená, ničím nepodložená a so zreteľom na to zostáva len v rovine možnosti (že k tvrdenej procesnej vade došlo), ktorá však ešte nie je postačujúca pre záver o danosti dovolacieho dôvodu v zmysle § 237f ods. 1 písm. a/ O.s.p.

V mimoriadnom dovolaní sa ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. Toto ustanovenie sa viaže k procesnej vade konania, v ktorom účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

Procesnou spôsobilosťou sa rozumie spôsobilosť vykonávať samostatné procesné úkony alebo spôsobilosť pred súdom samostatne konať. Každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosť (§ 20 O.s.p.). Právna subjektivita a spôsobilosť na právne úkony sa v prípade právnických osôb nerozlišuje, preto ich spôsobilosť byť účastníkom konania splýva s procesnou spôsobilosťou. Právnické osoby majú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu, preto na ich strane nemôže dôjsť

k procesnej vade v zmysle ustanovenia § 237 písm. c/ O.s.p.; tento dovolací dôvod sa môže vyskytnúť len u fyzickej osoby.

Z vyššie uvedených dôvodov preto námietka, že v predmetnom exekučnom konaní došlo k vade konania v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. nemôže obstať. Generálny prokurátor Slovenskej republiky napokon v mimoriadnom dovolaní uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom tzv. inou procesnou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Z jeho oprávneného prostriedku možno vyvodit', že v súvislosti s tvrdenu vadou spochybňuje vo všeobecnej rovine samotné oprávnenie riaditeľa A. J. udeliť niekomu plnomocenstvo na zastupovanie oprávnenej a v konkrétnej rovine to, že menovaný splnomocnil V. M., aby za oprávnenu konal v predmetnej exekučnej veci.

V mimoriadnom dovolaní sa uvádza, že „oprávnenie A. J., riaditeľa spoločnosti konať za spoločnosť a rozsah tohto oprávnenia, na základe ktorého by v rovnakom rozsahu mal platne previesť svoje oprávnenie na splnomocnenú osobu, nevyplýva zo zápisnice z ustanovujúceho valného zhromaždenia spoločnosti oprávnenej z 23. júla 2004, kde bol vymenovaný do funkcie; okrem uvedeného je táto zápisnica rovnako ako ostatné prílohy preukazujúce právnu subjektivitu oprávnenej a oprávnenie riaditeľa A. J. i V. M. za spoločnosť konať z časového hľadiska neaktuálna“.

Do exekučného spisu bol založený úradný preklad uvedenej zápisnice, v zmysle ktorej „zakladateľ podpísaný na protokole o založení spoločnosti vymenoval p. A. J. s bydliskom na adrese: X., C., X., za prvého riaditeľa, ktorého meno sa uvádza vo funkcii prvého riaditeľa v návrhu na zápis do obchodného registra“. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bolo pri posudzovaní opodstatnenosti námietok proti exekúcii možné vychádzať z tejto zápisnice, a to aj pri posudzovaní oprávnenia A. J. konať za oprávnenu. Skutočnosť, že okresný súd vychádzal z tejto zápisnice a ďalších dokladov založených do spisu bez toho, aby trval na obstaraní ďalších podkladov, preukazujúcich oprávnenie menovaného splnomocniť niekoho na zastupovanie ním riadenej obchodnej spoločnosti, nesvedčí ešte sama o sebe o existencii tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o „časovú aktuálnosť“ predmetnej zápisnice, poukazuje dovolací súd na to, čo už bolo uvedené vyššie v odôvodnení tohto uznesenia.

K otázke oprávnenia V. M. konať za oprávnenú v danom exekučnom konaní dovolací súd uvádza, že nie je rozhodujúce formálne hľadisko (ako je označená listina, z ktorej sa oprávnenia vyvodzujú), ale obsahové hľadisko (aký je obsah listiny, aké práva a z akým obsahom sú v nej uvedené). Obsah „plnomocenstva na riadenie obchodných záujmov“ účinného od 20. júla 2004 v zmysle ktorého bol V. M. vymenovaný za „splnomocneného zástupcu spoločnosti“, ktorý má právo „konať za a v mene“ zastupovanej spoločnosti „vo všetkých činnostiach“ svedčí o správnosti záveru generálneho prokurátora, že v danom prípade oprávnená udelila V. M. generálnu plnú moc. V bode I. tohto plnomocenstva sú síce vymenované prípady, v ktorých je oprávnený za spoločnosť konať, neznamená to ale, že by bol spoločnosť oprávnený zastupovať iba v nich a že by zastupovanie v iných prípadoch (veciach alebo úkonoch) bolo vylúčené. Tento názor potvrdzuje celkom jednoznačne záverečný text tohto bodu, v zmysle ktorého V. M. „oprávnený vykonať všetky ostatné činnosti pod podmienkou, že sú v súlade so zákonmi G. a so zákonmi krajiny, v ktorej sa tieto činnosti vykonávajú“. Aj podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tu ide o prípad všeobecnej „generálnej“ plnej moci. Oprávnená ako splnomocniteľ ňou udelila zástupcovi písomnú plnú moc na vykonávanie všetkých úkonov a vo všetkých veciach bez toho, aby niektoré veci (veci určitého druhu alebo povahy) alebo niektoré úkony (hmotnoprávne alebo procesnoprávne) boli vylúčené. Vzhľadom na to nie je opodstatnená námietka, že V. M. nebol splnomocnený na podanie návrhu na začatie exekúcie alebo že v exekučnom konaní nebol oprávnený zastupovať oprávnenú.

Z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie nemožno dospieť k záveru, že by mimoriadne dovolanie opodstatnene namietalo existenciu dôvodov v zmysle § 243f ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto svojim uznesením (§ 243b ods. 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) mimoriadne dovolanie zamietol proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III 17. júla 2006 sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 v časti, v ktorej súd zamietol návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a návrh na zastavenie exekúcie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podaním, ktoré došlo na Najvyšší súd Slovenskej republiky 22. februára 2008, poukazujúc na mimoriadne dovolanie z 16. júla 2007 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156,

Ex 460/2005, týmto podaním dopĺňa odôvodnenie uvedeného mimoriadneho dovolania vo výroku, ktorým súd odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005 nepovolil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri skúmaní podmienok dovolacieho konania si musel najskôr vyriešiť otázku, či podanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 20. februára 2008, ktoré došlo na Najvyšší súd Slovenskej republiky 22. februára 2008 označené ako doplnenie odôvodnenia mimoriadneho dovolania z 16. júla 2007 je možné považovať skutočne za doplnenie odôvodnenia uvedeného mimoriadneho dovolania alebo za osobitné podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005 v časti, v ktorej prvostupňový súd odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005 nepovolil.

Z mimoriadneho dovolania z 16. júla 2007, ktoré došlo na dovolací súd 17. júla 2007 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005 je zrejmé, že toto bolo podané proti hore citovanému uzneseniu Okresného súdu Bratislava III v časti, v ktorej súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú ako aj jej zastavenie. Táto skutočnosť je jednak uvedená v záhlaví rozhodnutia a jednak je zrejmá aj z obsahu mimoriadneho dovolania.

Podanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 20. februára 2008, ktoré došlo na najvyšší súd 22. februára 2008, ktorým dopĺňa odôvodnenie mimoriadneho dovolania z 17. júla 2006 v časti odkladu exekúcie je treba teda považovať za mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005 v časti, ktorým prvostupňový súd odklad exekúcie nepovolil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal oprávnený subjekt (§ 243e ods. 1 O.s.p.) na základe podnetu povinnej (§ 243e ods. 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. a § 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či mimoriadne dovolanie bolo podané v určenej lehote (§ 243g O.s.p.).

Pri riešení otázky včasnosti podania mimoriadneho dovolania vychádzal dovolací súd z ustanovenia § 243g Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do 1 roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Vzal tiež na zreteľ § 57 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím tohto dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-156, Ex 460/2005, ktorým súd odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005 nepovolil bolo v prejednávanej veci doručované oprávnenej, povinnej a exekútorovi poverenému vykonávaním exekúcie. Oprávnenej bolo toto rozhodnutie doručené 25.7.2006 prostredníctvom splnomocnenca V. M., povinnej bolo doručené 24.7.2006 prostredníctvom zástupcu Mgr. P. V. a exekútorovi bolo napadnuté uznesenie doručené 25.7.2006.

V zmysle § 56 ods. 7 Exekučného poriadku (ďalej aj EP) proti uzneseniu, ktorým súd nepovolil odklad exekúcie nie je prípustné odvolanie (arg. a contrario). Keďže doručené uznesenie súdu, ktoré už nemožno napadnúť odvolaním je právoplatné (§ 167 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 159 ods. 1 O.s.p.), bolo treba najskôr vyriešiť otázku, či uznesenie súdu, ktorým nebol povolený odklad exekúcie nadobúda právoplatnosť doručením oprávnenému a povinnému (účastníkom konania v zmysle § 37 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku) alebo oprávnenému povinnému a súdom ustanovenému exekútorovi (všetkým subjektom uvedeným v § 56 ods. 8 EP).

Ustanovenie § 37 ods. 1 (EP) označuje za účastníka exekučného konania len oprávneneho a povinného. Súdný exekútor povinný vykonaním exekúcie nemá (s výnimkou rozhodovania súdu o trovách exekúcie) toto procesné postavenie. Exekútor (až na uvedenú výnimku) je osoba odlišná od účastníkov exekučného konania, ktorá plní úlohy štátneho orgánu. Táto odlišnosť sa (okrem iného) prejavuje aj v zmysle, v podstate a účinkoch doručenia uznesenia o nevyhovení návrhu na odklad exekúcie.

Pokiaľ § 56 ods. 8 (EP) ukladá súdu doručiť uznesenie o nepovolení odkladu exekúcie oprávnenému a povinnému, ide o procesný úkon urobený voči účastníkom konania (§ 37 ods. 1 prvá veta EP), teda voči tým, o práva a povinnosti ktorých v konaní ide. Doručenie tohto uznesenia súdnemu exekútorovi sleduje ale iný cieľ a má aj iný dopad; súd ako poverujúci štátny orgán tým oboznamuje poverený subjekt so svojim rozhodnutím, ktoré je procesným podkladom pre ďalší postup exekútora v konaní. Z tohto hľadiska ide teda o procesný úkon súdu urobený voči tomu, kto má ako štátom poverená osoba vykonať exekúciu (§ 2 EP) a zásahom do absolútnych majetkových práv jedného účastníka (povinného) uspokojiť práva druhého účastníka (oprávneného). Doručenie tohto uznesenia súdnemu exekútorovi nemôže mať preto následky zhodné s doručením uznesenia účastníkom konania.

Ustanovenie § 159 ods. 1 a § 167 ods. 2 O.s.p. v zmysle ktorých je právoplatne doručené uznesenie, ktorého už nemožno napadnúť odvolaním, viažu právoplatnosť na splnenie dvoch podmienok, a to doručenia rozhodnutia a skutočnosť, že ho už nemožno napadnúť odvolaním. Z korelácie oboch podmienok vyplýva, že pod doručením treba podľa uvedených ustanovení rozumieť len doručenie tomu, kto je (vo všeobecnosti) procesne legitimovaný na podanie odvolania, a tým je účastník konania. Napriek tomu, že uznesenie nepovoľujúce odklad exekúcie sa doručuje obligatórne oprávnenému, povinnému a súdom poverenému exekútorovi (§ 56 ods. 8 EP), z hľadiska nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia (§ 167 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 159 ods. 1 O.s.p.) je určujúce len doručenie oprávnenému a povinnému; doručenie súdnemu exekútorovi nemá z hľadiska nadobudnutia právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia právny význam.

Ročná lehota zákonom vymedzená na podanie mimoriadneho dovolania (§ 243g O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 25. júla 2006, kedy podľa uvedeného výkladu dovolacieho súdu nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť a jej koniec pripadol na 25. júla 2007. Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo 17. júla 2006 sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 v časti, v ktorej súd odklad exekúcie nepovolil bolo podané na dovolací súd 22. februára 2008 osobne, bolo preto potrebné považovať ho za oneskorene podané.

Z týchto dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 17. júla 2006 sp. zn. 35 Er 2403/2005, Ex 460/2005 v časti, v ktorej súd

odklad exekúcie nepovolil, odmietol podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom spravujúc sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Povinnosť nahradiť trovy konania v konaní o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania (§ 148a ods. 2 O.s.p.). Dovolací súd povinnej, ktorá v danej veci podala tento podnet neuložil povinnosť nahradiť trovy konania o mimoriadnom dovolaní, lebo nebol podaný návrh na náhradu trov tohto konania (§ 243i ods. 2 O.s.p., § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: